

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer, jfr. Lov Nr. 130 af 14. April 1932.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2773; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1721).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Victor Gram: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa Indførelse af ændrede Regler for Adgangen til at blive Kørelærer. Jeg tror, det er en almindelig Opfattelse, at skærpede Betingelser i saa Henseende er stærkt paakrævede, hvilket ogsaa Bemærkningerne til Lovforslaget giver Udtryk for. Ifølge den nugældende Lov kræves der kun, at den paagældende skal være fyldt 25 Aar og have mindst et Aars praktisk Øvelse i at føre Motorvogn, og erfaringsmæssigt er dette alt andet end tilstrækkeligt. Navnlig efter Kapitulationen har der været en voldsom Stigning i Antallet af Personer, som ønskede at faa Kørekort til Motorkørsel, og dermed ogsaa en antagelig Stigning i Antallet af Kørelærere.

I Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det, at Landets Kørelærerforeninger og Landsforeningen af Justitsministeriets motorsagkyndige har henstillet til Justitsministeriet at skærpe Betingelserne, saaledes at Virksomheden som Kørelærer gøres betinget af en af Politiet meddelt Godkendelse, som kun skulde kunne gives, hvis de paagældende var fyldt 25 Aar og havde ført en dadelfri Vandel samt i de sidste 3 Aar jævnlig selv havde ført Motorkøretøj, og endelig af en over for Politiet aflagt Prøve, hvorved er godtgjort fornødne Evner og Kundskaber til at virke som Kørelærer. Saavel Politidirektøren i København som Politimesterforeningen har tilraadet, at disse Bestemmelser gennemføres. Der er saaledes ingen Tvivl om, hvad Sagkundskaben finder ønskeligt og nødvendigt, og den højtærede Justitsminister har da ogsaa i det foreliggende Lovforslag taget Hensyn til de fremsatte Ønsker paa nær Kravet om Aflæggelse af en Køreprøve for at opnaa Godkendelse. Jeg maa beklage, at man ikke har taget Skridtet fuldt ud i Lovforslaget. Der er

nemlig ingen Tvivl om, at det er ønskeligt at faa denne Prøve med som en Betingelse. En københavnsk motorsagkyndig kunde f. Eks. for kort Tid siden oplyse over for et Dagblad, at Dumpeprocenten blandt Eleverne til Køreprøven ligger omkring 40. Hvis det er rigtigt, og der er ingen Grund til ikke at tro det, er der noget galt, som antagelig ikke alene skyldes manglende Evne hos Eleverne; det viser sig da ogsaa, at de gode Kørelærere kun meget sjældent møder med en Elev, der dumper.

Jeg vilde sætte Pris paa at faa Lejlighed til i et Udvalg at drøfte dette Spørgsmaal nærmere og skal i øvrigt tilsige mit Partis Støtte til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

From: Regeringens Forslag til Ændring i Lov om Motorkøretøjer betyder jo en væsentlig Skærpelse af de Krav, som stilles til en Kørelærer. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Hensigten er jo ikke at gøre Livet sværere for Kørelærerne eller at lægge Hindringer i Vejen for et frit Erhverv; Hensigten er udelukkende at skabe de bedst mulige Forudsætninger for dem, der skal lære at føre Motorkøretøjer, og dermed for den almindelige Sikkerhed i Trafikken. Bestræbelser i saa Henseende kan kun hilses med Tilfredshed, og den højtærede Justitsminister synes mig at have været heldig med at finde en Form, der netop opfylder dette Krav uden at stille urimelige Fordringer til et frit Erhverv, der har sin Berettigelse i vort Samfundsliv. At Formen er heldig, synes ogsaa at fremgaa af den Kendsgerning, at baade Foreningerne af Kørelærere og Foreningen af motorsagkyndige og andre Organisationer anbefaler en Skærpelse af Reglerne. Disse fastsættes i det væsentlige i Bestemmelsen om Ændring i Loven af 1927 § 22, Stk. 5 og 6. Jeg vil gerne knytte nogle enkelte Bemærkninger til disse.

I Stk. 5 er indført en Bestemmelse om, at en Kørelærer for at opnaa Politiets Godkendelse skal have ført en hæderlig Vandel. Det er jo en almindelig Opfattelse, at Mennesker, der har været paa den forkerte Side af Loven, men som har taget deres Straf, igen hurtigst muligt maa ind i det normale Samfundsliv, saa at de igen kan klare sig ved eget Arbejde. Derfor er jeg noget betænkelig ved at gøre det sværere for saadanne Mennesker at skabe sig en Stilling og derved at genoprette deres Selvrespekt. Jeg erkender imidlertid fuldt ud, at det er et rimeligt Krav at stille til de Mennesker, der udøver et saa ansvarsfuldt Erhverv, at de skal have